

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De somno & vigilia. cap. lxxxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A ENUIT Ada Iabel, qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum. Et nomen fratris eius Iubal: ipse fuit pater canentium cithara & organo. Sella quoque genuit Tubal-cain, qui fuit malleator & faber in cuncta opera æris & ferri. Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra, & erat robustus venator coram Domino. Gen. 5. 10.

B *Equestre certamen primus excogitauit Enylios Nephtuni filius. Idem autem equestre certamen currule Dipolis inuenit. Primus enim Ocnomus quadrigis huiusmodi certamen obiit. Iam verò Circi structura ad mundi, hoc est cœli, terræ ac maris, gubernationem dispensata est. Quippe duodecim portas, duodecim zodiaci orbis domos esse prodiderunt, qui terram & mare, ac fluxum humanæ vitæ cursum moderatur. Solum autem Circi, terram vniuersam esse. Euripum item, mare; cuius locus terra inferior est. Fossitiam porrò terram, quæ portas versus est, Orientem: eam autem quæ ad cuneum est, Occidentem. Septem verò spatia, motum & cursum esse septem stellarum, quibus magna vrsa constat. Rex autem Romulus in honorem ipse quoque Solis ac subiectorum ipsi quatuor elementorum primus quadrigarum, hoc est terræ, maris, æris & ignis, cursum inuenit, ac Romæ, hoc est in Italia, quæ ad Occasum sita est, celebravit. Atque his quatuor elementis hæc nomina imposuit, terræ nimirum viridem partem, mari, hoc est aquis cæruleam, igni rufæam, id est rubram, æri denique, ut candido, albi nomen indidit.*

De homine contumelioso. CAP. LXXXVI.

C OS qui insolentia efferebantur, humiliavit. Omnem contumeliosum humiliavit. Iob.
 Malus cum contumelia facit mala. Contumeliosorum domos disturbat Dominus. Oculi contumeliosi lingua iniusta est. Quocunque introierit contumelia, illic etiam ignominia. Melior est vir clemens & placidus cum humilitate, quam qui diuidit spolia cum contumelia. Pro. 16.

Qui insolentia sublimes sunt, conterentur, & humiliabuntur. Esa.

D *Quemadmodum vox in locis solitariis emissa, integra rursus ad loquentem reuertitur: Basil. Sic etiam contumelia ad conuitiatorem redeunt. Vel, ut rectius loquar, vox quidem ipsa integra redditur: maledicentia autem cum fenore redit.*

Quicquid turpe atque inhonestum est, minimèque huic congruens qui probis operibus studere consuevit, contumelia est.

De abstemiis. CAP. LXXXVII.

E MENS bibentes aquam, omnes dati sunt in mortem: & electa Libani omnia bibentia aqua, ipsi quoque descenderunt cum eo in infernū. Ezech.
 Modico vino utere propter stomachum tuū, & frequentes tuas infirmitates. 1. Tim. 5.

Nemo ab aqua crapulam contraxit. Nullius unquam caput condoluit, aqua degrauium. Nemo alienis pedibus opus habuit, bibendæ aquæ assuescens. Nullius pedes tanquam vinculis quibusdam astricti sunt: nullius manus ad munus suum obeundum inutiles redite sunt. Basil. de Ieun. orat. 1.

Bibere vis? Scatet tibi aqua, perenne poculum, potio temulentia expers, lætitia uinea ignara. Nax.

De somno & vigilia. CAP. LXXXVIII.

Eccl. 5.

Prou. 23.

Basil.

Greg.

Nll.
De somno
ac vigilia.

VLICIS est somnus operanti, siue multum, siue parum comedat: fatu-
ruritas autem diuitis non finit eum dormire.

Vestietur diruptis & pannosis vestibus omnis somnolentus.

Fac, o homo, Deo gratias agas, qui nos, etiam inuitos ac repugnantes, a continuis labo-
ribus, somni beneficio soluit: ac per exiguam quietem nos recreat.

Alto sopore teneri, membris ita solutis, ut absurdis imaginationibus spatium præbea-
tur, quotidianam mortem ijs comparat, qui ita dormiunt.

Somnus vigiliae contentionem laxat: vigilia deinde relaxatum animum rursus con-
tendit. Neque in perpetuo statu alterutrum horum manet: verum vtrumque sibi inuicem
cedit: sic nimirum natura sese per alternatas vices instaurante, ut vtrumque horum vi-
cissim nanciscens, ab altero ad alterum lubenter migret. Nam & perpetua in rebus geren-
dis animi contentio hoc efficit, ut partes immodicè contentæ quodammodò rumpantur &
conuellantur: & rursus perpetua corporis relaxatio hoc affert, ut id quod conflatum at-
que compactum est, quodammodò concidat ac dissoluatur. At verò tempestiue vtrumque
ac moderatè attingere, naturâ ad incoluitatem ac permanentiam corroborat: quippe quæ
per continuam ad contraria migrationem in vtrisque seipsam ab alteris reficiat & recreet.
Ad hunc igitur modum contentum per vigiliam corpus noctæ, contentionis relaxationem
per somnum comminiscitur, dum videlicet sentientes facultates ad aliquod tempus per
intermissas actiones recreat. Neccessaria quippe est ad corporis conseruationem tempesti-
ua remissio.

Somnus aliud nihil est, quàm breuis & temporaria mors.

De hypocrisi & simulatione, & ficta pietate: & his qui hæc
comminiscuntur. CAP. LXXXIX.

Iob.

VI corde hypocrita sunt, parient iracundiam: & morietur in iuuen-
tute anima eorum.

Basil. Ho.
de Inuid.

simile.

Na 7. O.

rat. de Ba-
ptif.

In Carm.

Cyrilli.

Eusebij.

Cur multi
inchoatio
virtutis
studium
absoluere
nequie-
runt.

Non cernis quantum malum hypocrisis sit? Atqui ipsa quoque inuidia
fructus est. Nam ut quispiam moribus duplex sit, apud multos ex inuidia
plerumque nascitur: cum videlicet odiū imo pectore continentes, amore ac benevolentia il-
litam & fucatam superficiem ostendunt, scopulis vtiq; sub aqua latentibus non absimi-
les, qui exigua aqua obrecti incautos de improviso opprimunt.

Nihil callidi, nihil versuti aduersus salutem tuam comminiscaris. Nam ut aliis fu-
rat. de Ba- cum & imposturam faciamus, nobis certè facere minimè poterimus. Ac sanè in perniciem
ptif. nostram ludere, perquam stultum ac periculosum est.

Malim, cum recto studeam, vitiosus haberi,
Quàm vitio indulgens, iusti clarescere fama,
Mendaxque ignari mortalibus esse sepulcrum,
Quod licet interni, scelerentia corpora claudat,
Calce tamen nitet externa, gratoque colore.

Qui hominibus placere studet, mercedis loco, eorum quidem laudes ac fauorem haud in-
iuria obtinere queat. A Deo certè nihil omnino percepturus est.

Multi, dicet quispiam, probis operibus studere cupierunt. Sanctioris enim ac diuino
cultui prorsus mactipatæ vitæ genus amplecti proposuerunt, nec id ad extremum vsque
Cur multi prosequi atque explevere potuerunt. Nimirum hac de causa Deus eos perire sinit, quia huma-
ni fauoris studio cilicium gestant, nudisque pedibus incedunt, ac comam alunt, sua re-
ctè facta hominibus ostentantes, ut sanctorum nomen consequantur, atque ab omnibus
ut pij viri adorentur. Vides igitur exterius eorum habitum, atque eos Dei causa hæc
facere arbitraris: quidnam autem ipsorum pectus pariat, te fugit. At Deus, qui corda
& renes scrutatur, animi eorum institutum exploratum habet, atque eos excidere sinit,